

Στις άλλες σελίδες:

- ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ
- ΕΡΥΘΡΑΙΑ
- ΔΩΡΟΣ ΛΟΪΖΟΥ
- ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ
- ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΒΗΜΑ

με την επίσκεψη Νίμιτς

ΠΟΡΕΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗΣ

στα πλοκάμια της αμερικανικής διπλωματίας

Ένας ακόμα Βορειοαμερικάνος «μεσολαβητής» (δεν έχουν σημασία τα ονόματα) πέρασε από την Κύπρο με το επιτελείο του αυτή τη βδομάδα.

Έτσι, το Κυπριακό πρόβλημα μπήκε και πάλι στο επίκεντρο νέων διαβουλεύσεων με πρωτοβουλία της Βορειοαμερικανικής διπλωματίας.

Το γεγονός αυτό, δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά μια φυσική εξέλιξη στην οποία οδήγησε τα πράγματα στην Κύπρο η αδράνεια που χαρακτηρίζει την επίσημη πολιτική της Κυβέρνησης στην πράξη στον τομέα της κατάλληλης προετοιμασίας και της ανάληψης σοβαρών πρωτοβουλιών για την κλιμάκωση ενός αγώνα πάνω στη σωστή του βάση.

τικότητα, προσφέρουν από μόνα τους τις ευκαιρίες που ζητά να εκμεταλλευτεί η επίσημη Βορειοαμερικανική πολιτική, για να μας σπρώξει σ' ένα επόμενο βήμα υποχώρησης και να μας στριμώξει ακόμα πιο κοντά στις λύσεις που επιδιώκει να μας επιβάλει.

Μέσα σ' αυτό ακριβώς το πνεύμα είναι που πρέπει να ειδωθεί η επίσκεψη Νίμιτς, προκειμένου να αποτραπουν από την μια οι κίνδυνοι που περικλείει και να εξουδετερωθούν από την άλλη όλοι εκείνοι οι παράγοντες που ρυμουλκούν συνειδητά με την πολιτική τους το Κυπριακό σε νέα αδιέξοδα από τα οποία η μόνη φυσική διέξοδος που προσφέρεται κάθε φορά, είναι μια νέα υποχώρηση.

Το αποτέλεσμα της μεσολάβησης Κλίφφορντ που έχει μετονομαστεί σε κοινή γραμμή Εθνικού - Υπουργικού δεν πρέπει να επαναληφθεί.

Η ίδια η αντικειμενική πραγματικότητα επιβάλλει σε όλους, όσους γνιόζονται για το μέλλον τούτου του τόπου να αναμετρήσουν τις ευθύνες τους.

Η πολιτική της αναμονής και της αδράνειας πρόσφερε ήδη σημαντικά πολιτικά και οικονομικά κέρδη στην ολιγαρχία του πλούτου.

Το οικονομικό κατεστημένο τραβά σε λύσεις που τείνουν να το καθιερώσουν σαν άρχουσα τάξη ενός Ελληνοκυπριακού νότου και διεκδικεί ανοιχτά τα πόστα και τις πρωτοβουλίες που να του επιτρέψουν να τραβήξει προς αυτή την κατεύθυνση.

Σαμποτάρει οποιαδήποτε καλοπροαίρετη τάση μέσα στη δεξιά που ζητά να κρατήσει το Κυπριακό πάνω στη σωστή διεθνή-του βάση.

Αισθάνεται ότι μπορεί άνετα να στηρίζει την πολιτική-του πάνω στο γεγονός ότι ορισμένες προοδευτικές δυνάμεις δεν αντιλαμβάνονται ακόμα ότι πρέπει να σταθούν διεκδικητικά μπροστά στην εξουσία.

Και πέρα απ' όλα αυτά, επενδύει με σχετική άνεση πάνω

Όλες οι εξελίξεις αυτής της βδομάδας πείθουν πέρα από κάθε αμφιβολία ότι η Κύπρος και ο λαός της, τέσσερα χρόνια ύστερα από το πραξικόπημα και την εισβολή, στέκουν εκτεθειμένοι στις πρωτοβουλίες μιας πολιτικής που έχει θέσει σαν ένα από τους κύριους στόχους της, την διάλυση του αδέσμευτου Κυπριακού κράτους και την υπαγωγή της Κύπρου στη σφαίρα της Αμερικανοτοϊκής επιρροής.

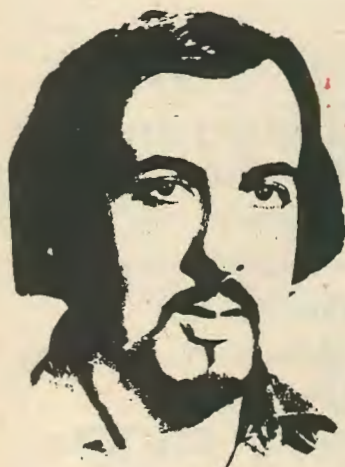
Όλα δε αυτά που συμβαίνουν είναι αποτέλεσμα του ότι η οικονομική ολιγαρχία, που φαινομενικά, (και όπως πιστεύουν πολλοί) βρίσκεται στριμωγμένη στο περιθώριο των πολιτικών εξελίξεων, εξακολουθεί να ασκεί την πιο σημαντική και την πιο

καθοριστική επιρροή μέσα στα διάφορα κέντρα λήψης και προώθησης αποφάσεων.

Αν επομένως σήμερα, εξακολουθούμε να κρατούμε τις πόρτες της Κύπρου ορθάνοιχτες στους αυτόκλητους μεσολαβητές του Κάρτερ, είναι γιατί η ίδια η πολιτική που ακολουθήσαμε μέχρι σήμερα, μας κρατά καθηλωμένους σε θέσεις από τις οποίες είναι εντελώς αδύνατο να ακολουθήσουμε μια οποιαδήποτε άλλη υπαλλακτική πορεία που να εξυπηρετεί τα πραγματικά συμφέροντα της Κύπρου και του λαού της και όχι τα σχέδια που εκπονούν και προωθούν οι εχθροί της υπόθεσης μας.

Τα αντικειμενικά επομένως δεδομένα που χαρακτηρίζουν τη σημερινή Κυπριακή πραγμα-

ΔΩΡΟΣ ΛΟΪΖΟΥ

αφιέρωμα
για τις
εκδηλώσεις
απο
την επέτειο
4 και 5
σελίδα.

ΑΜΥΝΑ

ΚΑΙ

ΠΟΛΙΤΟΦΥΛΑΚΗ

Όταν το Σ.Κ. ΕΔΕΚ κι η Σ.Ν. ΕΔΕΝ έβαζαν για πρώτη φορά αμέσως μετά το πραξικόπημα και την εισβολή, θέμα αμυντικής θωράκισης και λαϊκής πολιτοφυλακής και έριχναν το σύνθημα «κάθε σπίτι και κάστρο, κάθε πατριώτης και πατριώτισσα και στρατιώτης» πολλοί χλέβασαν και άλλοι λούφαζαν. Κανένα πολιτικό σχήμα τότε, δεν πίστευε στην αναγκαιότητα της αμυντικής θωράκισης και της συνολικής στράτευσης του λαού στην αμυντική διαδικασία.

Η ΕΔΕΚ και η ΕΔΕΝ για κάμποσο καιρό πάλεψαν πολιτικά μόνοι για να γίνει σήμερα το σύνθημα της αμυντικής θωράκισης καθολικά αποδεχτό - τουλάχιστο θεωρητικά και φραστικά. Για το ζήτημα της λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατικό λαϊκό έλεγχο τα πράγματα είναι αρνητικά ακόμα και σε φραστικό - θεωρητικό επίπεδο.

Τις τελευταίες μέρες μερικοί που τότε χλέβαζαν - σηκώνουν την παντιέρα της αμυντικής θωράκισης κατηγορώντας μας κιόλας! σαν συνυπεύθυνους γιατί δεν έχει ληφθεί ακόμα και σχετική απόφαση. (Α. Κωνσταντινίδης - Σημερινή - 3 Σεπτ. 1978) Παράλληλα καταπολεμούν την άπο-

ψη για λαϊκή πολιτοφυλακή προσπαθώντας να στηριχθούν πάνω σε ξένα δεκανίκια - δηλ. απόψεις ξένων στρατιωτικών συγγραφέων που αναφέρονται σε χώρες που δεν έχουν καμία ομοιότητα με την Κύπρο ούτε από στρατηγική, ούτε από τακτική ούτε από γεωγραφική, αλλά ούτε από κοινωνικοοικονομική άποψη.

Ο Κωνσταντινίδης προσπαθώντας να στηρίξει την θεωρία του ενάντια στη λαϊκή πολιτοφυλακή δεν διστάζει να διαστρεβλώσει πραγματικότητες και να δημιουργήσει ανύπαρχτες αντιθέσεις. Για παράδειγμα ενώ η ΕΔΕΚ ουδέποτε αρνήθηκε την

μετα την επιχείρηση των σαντινιστών.

ΛΑ·Ι·ΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗ ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ

γενική απεργία με απαίτηση την ανατροπή του Σομόζα

Για δεύτερη βδομάδα συνεχίζεται με ολοένα και μεγαλύτερη συμμετοχή η Γενική Απεργία που παράλυσε κυριολεκτικά τη Νικαράγουα. Σε μια μεγαλειώδη κινητοποίηση οι εργάτες της χώρας έδειξαν τη δύναμη τους και την απόφαση τους ν' ανατρέψουν τη δυναστεία της οικογένειας Σομόζα που εδώ και σαράντα χρόνια κάθεται στο σβέρκο του λαού. Στη πρωτεύουσα Μανάγκουα η επιτυχία της απεργίας είναι σχεδόν 100% όπως συμβαίνει και στις άλλες μεγάλες πόλεις. Εν τω μεταξύ ολοένα και νέα στρώματα ρίχνονται στον αγώνα. Η χρεωκοπία του Σομόζα είναι τέτοια που ακόμα και ο σύνδεσμος εργοδοτών, μετά από μια αρχική αμφιταλάντευση έριξε κι' αυτός το βάρος του με το μέρος των απεργών σε μια προσπάθεια να κοντρολάρει τις εξελίξεις μετά την πτώση του δικτάτορα.

Η απεργία δεν είναι καθόλου παθητική. Στην Μανάγκουα, την Λεον και άλλες πόλεις γίνονται βίαιες συμπλοκές και συγκρούσεις με την Εθνοφυλακή, τη μόνη δύναμη που στέκει ακόμα δίπλα στον Σομόζα. Η Ματαγκάλλα, η τρίτη σε μέγεθος πόλη της Νικαράγουα, για τέσσερις ολόκληρες μέρες βρισκόταν στα χέρια ένοπλων πολιτών που αφού μπόρεσαν ν' αποκρούσουν επανειλημμένες επιθέσεις της Εθνοφυλακής αποφάσισαν τελικά να σταματήσουν τη μάχη γιατί τους «έλειψαν τα πυρομαχικά». Τη παράδοση της Ματαγκάλλα ακολούθησαν θηριωδίες από την Εθνοφυλακή σε βάρος των πολιτών με στόχο την τρομοκρατία των εξεγερμένων εργατών τόσο μέσα στην πόλη όσο και αλλού. Έτσι ενώ στη διάρκεια των μαχών τα θύματα από τις συγκρούσεις ήταν λιγότερα από πενήντα, οι δολοφονίες μετά την «αποκατάσταση της ηρεμίας» φαίνεται να φτάνουν σε εκατοντάδες.

ΣΑΝΤΙΝΙΣΤΕΣ

Η εξέγερση ξέσπασε αμέσως μετά την επιτυχία της επιχείρησης των Σαντινιστών στο κοινοβούλιο της Νικαράγουα στη Μανάγκουα. Το Σαντινιστικό Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο (FSLN) είναι ένα αντάρτικο βασικά κίνημα που πήρε το όνομα του από τον στρατηγό Αγκουστο Σεζάρ Σαντίνο, ένα αντάρτη ηγέτη που πολέμησε ενάντια στην κατοχή της χώρας από Αμερικανούς πεζοναύτες την δεκαετία του 30. Μια ομάδα Σαντινιστών υπό τον «Κομαντάντε Ζέρο», που αργότερα αναγνωρίστηκε σαν ο Έδεν Πάστορα Γκόμεζ, 42 χρόνων, και την «κομαντάντε Δύο» (Δώρα Μαρία Τέλλεζ Αργκουέλλο, 22 χρόνων) μπήκε στο κτίριο του κοινοβουλίου, σκότωσε μερικούς φρουρούς και συνέλαβε κάπου 2000 κυβερνητικούς υπαλλήλους, πολίτες και βουλευτές σαν ομήρους. Η απαίτηση των ανταρτών ήταν η απελευθέρωση πολιτικών κρατουμένων, η παραχώρηση του ραδιοφώνου για να μιλήσουν στο λαό και η πληρωμή 10 εκατομμυρίων δολλαρίων σε μετρητά. Ο Σομόζα αρχικά μελετούσε τη δυνατότητα επίθεσης της Εθνοφυλακής και απελευθέρωσης των ομήρων με τη βία. Όμως η έλλειψη οποιασδήποτε λαϊκής υποστήριξης θα σήμαινε πως μια μάχη που θα στοίχιζε τη ζωή εκατοντάδων ανθρώπων θα αποτελούσε κενό κέρδη για την επιβολή του τονίζοντας για άλλη μια φορά τη βαρβαρότητα του. Ακόμα οποιοσδήποτε σοβαρές απώλειες της Εθνοφυλακής θα κλονίζαν την εμπιστοσύνη των εθνοφυλάκων στην ηγεσία της.

Φυσικά η υποχώρηση του Σομόζα και η αποδοχή των όρων του «Κομαντάντε Ζέρο» δεν έσωσε τον δικτάτορα. Η επιχείρηση των ανταρτών υπογράμμισε την αδυναμία της κυβέρνησης και αύξησε το κύρος του FSLN. Για μια ολόκληρη ώρα το ραδιόφωνο μιλούσε ενάντια στο Σομόζα και προπαγάνδιζε υπέρ του Μετώπου. Τέλος χιλιάδες λαού βγήκαν στους δρόμους για να χαιρετήσουν τους νικηφόρους αντάρτες στην αποχώρησή τους μαζί με τους απελευθερωμένους κρατούμενους φωνάζοντας συνθήματα εναντίον

του Σομόζα. Αλλά όπως είπε μια νεαρή γυναίκα σε αυτοσχέδια ομιλία από τον πάγκο ενός καταστήματος «μόνο ο λαός, οργανωμένος και οπλισμένος μπορεί να συντρίψει τη δικτατορία». Αργότερα ο «Κομαντάντε Ζέρο» δήλωσε: «Είναι χτύπημα στο γόνατο. Για να χρησιμοποιήσω μια κινήσιμη φράση — το θηρίο κτυπήθηκε και κουτσάινει μα δεν έχει πέσει ακόμα».

ΣΑΠΙΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ

Αυτό που έδωσε μια τόσο μεγάλη έκταση στην επιχείρηση των ανταρτών δεν είναι ωστόσο αυτή η ίδια η επιχείρηση. Παρόμοιες επιχειρήσεις σε άλλες χώρες, άλλες πετυχημένες και άλλες αποτυχημένες έχουν δείξει πως από μόνες τους δεν είναι ικανές να ξεσηκώσουν τις μάζες. Αντίθετα δίνουν την ευκαιρία στην αντίδραση να δυνάμωσει τα καταπιεστικά μέτρα ενάντια στο εργατικό κίνημα, όπως έγινε πρόσφατα στην Ιταλία με τη δολοφονία του Αλντο Μόρο. Στην περίπτωση όμως της Νικαράγουα το καθεστώς του Σομόζα έχει πια σαπίσει πέρα για πέρα. Οι εργάτες, οι αγρότες, οι μικροαστοί βρίσκονται σε επαναστατική διάθεση μέσα σε μια χώρα που το 60% του πληθυσμού είναι αναλφάβητοι και όπου 50% του πληθυσμού παίρνουν μόνο το 15% του εθνικού εισοδήματος όπου υπάρχουν περιοχές που το κατά κεφαλήν εισόδημα μόλις φτάνει τα 130 δολάρια το χρόνο.

Από την άλλη πλευρά η άρχουσα τάξη στέκει μπροστά στην κατάσταση τρομοκρατημένη και

Ο Σομόζα μιλά μέσα από αλεξισφαίρη «γυάλα».

δισχισμένη. Από καιρό τώρα το «Φιλελεύθερο» κόμμα της οικογένειας Σομόζα συναντά την αντιπολίτευση του Συντηρητικού Κόμματος που κυριαρχείται από μια άλλη οικογένεια, την οικογένεια των Σιαμόρρο. Ο Πέτρο Γιοακίν Σιαμόρρο Καρντενάλ, αρχισυντάκτης της μεγαλύτερης εφημερίδας της χώρας της *La Prensa*, μπόρεσε με τη συστηματική κριτική της διεφθαρμένης πολιτικής του Σομόζα να κερδίσει αρκετές συμπάθειες και να θεωρείται επικίνδυνος αντίπαλος σε πιθανές εκλογές. Η δολοφονία του τον πέρασμένο Γενάρη έδωσε την αφορμή για γενική απεργία και ταραχές που κράτησαν δυο βδομάδες. Ήταν τότε που για πρώτη φορά εργοδότες και εργάτες έριξαν μαζί πρόσφατα στην Ιταλία με τη δολοφονία του Σομόζα. Από τότε αυτή η παράξενη συμμαχία εργάζεται για την ανατροπή του.

Σήμερα ο Σομόζα υποστηρίζεται μόνο από την εθνοφυλακή και το κόμμα του. Οι παλιοί του σύμμαχοι τον εγκαταλείπουν ο ένας μετά τον άλλο. Οι επιχειρηματίες που τον υποστήριζαν λόγω της σκληρής πολιτικής του απέναντι στις συντεχνίες τον βλέπουν πια σαν ένα αδιέξοδο αντίζηλο που το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι ν' αυξήσει την περιουσία του και της οικογένειάς του. Ο Σομόζα ελέγχει κάπου 100 εταιρείες συνολικής αξίας 500 εκ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ

Όμως οι εργάτες της Νικαράγουα δεν βγήκαν στους δρόμους γιά ν' αντικαταστήσουν τον ένα δικτάτορα με κάποιον άλλο. Ζητούν πολύ περισσότερα. Η συμμαχία τους με την αστική τάξη δεν είναι σε θέση να τους δώσει μια καλύτερη ζωή. Η πτώση του Σομόζα δεν μπορεί νάναι το τέλος του αγώνα της. Δεν θάβει την αφετηρία για την συνειδητή διεκδίκηση της εξουσίας από την εργατική τάξη. Το πρόβλημα είναι αν θα προλάβει η εργατική τάξη να δημιουργήσει τις δομές της εξουσίας της, αν θα μπόρεσουν οι οργανώσεις της να σταθούν στο ύψος των επαναστατικών συνθηκών που δημιουργήθηκαν και να μεταβάλουν αυτή τη διεκδίκηση σε πραγματικότητα. Δυστυχώς ακόμα κενά οργανώση δεν έχει προσφέρει ένα πειστικό, ολοκληρωμένο πρόγραμμα αγώνα για κοινωνική αλλαγή. Θα ήταν τραγικό αν η αστική τάξη μπόρεσει τελικά να περιορίσει την εξέγερση απλά και μόνο στην αλλαγή ενός προσώπου.

Φυσικά για την ώρα, τη στιγμή τουλάχιστο που γράφονται αυτές οι γραμμές, ο Σομόζα βρίσκεται ακόμα στην Προεδρία και προβαίνει σε μαζικές συλλήψεις. Η στάση των ΗΠΑ δεν έχει ακόμα ξεκαθαριστεί αλλά φαίνεται πολύ απίθανο να επέμβουν άμεσα με το μέρος του δικτάτορα. Όμως κι αν ακόμα επιβίωσει κι αυτή τη φορά θάβει για πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Η επανάσταση θα βρει το δρόμο της. Όταν οι εργάτες κινηθούν τίποτα δεν μπορεί να τους συγκρατήσει.

Κομαντάντε «Ζέρο»

Διαδήλωση στη Μανάγκουα.

ΑΚΤΙΒ Σοσ. Εκφρασης

Κάθε δεύτερη Πέμπτη στις 6.00 το απόγευμα- γίνεται το ακτίβ της Σοσ. Εκφρασης σε αίθουσα που παραχωρήθηκε από το «Λημέρι»- Αγκιάλου 11 Λευκωσία

Το επόμενο ακτίβ θα γίνει την Πέμπτη 21 Σεπτεμβρίου 78

Καλούνται τα μέλη και φίλοι της ΕΔΕΝ να συμμετάσχουν

συντακτική επιτροπή

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΚΑΘΑΡΣΗ

Πριν ένα περίπου μήνα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Σπύρος Κυπριανού με διάταγμα του ανέστειλε την διαδικασία της κάθαρσης με στόχο να την επισπεύσει πραγματοποιώντας την με διατάγματα. Η περίεργη αυτή απόφαση έβαζε τεράστιες ευθύνες στους ώμους του Προέδρου: αναπόφευκτα κάθε δίωξη θα γινόταν αφορμή διαμαρτυριών για αυθαιρεσία και η πιθανή περίπτωση άδικων ενεργειών θα καθιστούσε την όλη πορεία διαβλητή στα μάτια του λαού. Από την άλλη για νάχει οποιαδήποτε δικαιολογία η αναστολή της διαδικασίας της κάθαρσης και η αντικατάστασή της με διατάγματα θάπρεπε να προσφέρει άμεσα και σε βάθος αποτελέσματα. Όμως από τότε τίποτε απολύτως δεν έχει γίνει προς αυτή την κατεύθυνση, πράγμα που μπορεί να σημαίνει τελικά την αναστολή της ίδιας της κάθαρσης. Φυσικά και η διαδικασία που τελικά είχε αποφασιστεί δεν μπορούσε να προσφέρει πολλά. Οπωσδήποτε όμως η σημερινή κατάσταση είναι τελείως απαράδεκτη. Σε τελευταία ανάλυση αυτο που αποδεικνύεται είναι ότι το κράτος είναι ανίκανο να χτυπήσει το φασισμό. Μόνο κάτω από τη λαϊκή κατακραυγή αναγκάστηκε να δεχτεί μια κάποια διαδικασία που όσο ανώδινη και επιφανειακή κι αν ήταν τελικά φαίνεται να εγκαταλείπεται κι αυτή.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΝΙΜΙΤΣ

Παρα την έντονη προσπάθεια να παρουσιαστεί η αποστολή Νίμιτς σαν αυστηρά ενημερωτική φαίνεται καθαρά πως βρισκόμαστε μπροστά σε μια νέα μεσολαβητική προσπάθεια των ΗΠΑ για το Κυπριακό. Τόσο οι πολύωρες συσκέψεις του Νίμιτς όσο και η γενικότητα και ασάφεια που χαρακτηρίζει τις επίσημες δηλώσεις πάνω στο θέμα οδηγούν τον λαό στην βεβαιότητα ότι κάτι «μαγειρεύεται» στο παρασκήνιο της διπλωματίας. Η Αμερικανική προσπάθεια δεν είναι τίποτε άλλο από προσπάθεια επανάλιψης της αποστολής Κλίφφορντ: μια νέα υποχώρηση, ένας νέος κύκλος ενδοκυπριακών για να παγιώσει την υποχώρηση με δόλωμα ονομαστικές παραχωρήσεις από την Τουρκία και ίσως και μια κάπως πιο θεαματική προσφορά για το Βαρύσι. Μια τέτοια εξέλιξη ονειρεύονται οι Αμερικανοί: Από τη μια μετατοπίζεται το Κυπριακό από θέμα κατοχής σε θέμα ποσοστών ενώ από την άλλη αναγνωρίζεται σίγα σίγα σαν φυσική κατάσταση η αμερικανική παρέμβαση και μεσολάβηση. Δυστυχώς φαίνεται να έχουμε μπει πια σ' αυτό το κύκλωμα, και φυσιολογικά εξ' άλλου αφού η Κυβέρνηση δεν έχει να προσφέρει καμμία σοβαρή εναλλακτική λύση.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΜΙΘ - ΝΚΟΜΟ

Η συνάντηση του Ίαν Σμιθ με τον ένα από τους ηγέτες του Πατριωτικού Μετώπου, τον Τζόσουα Νκόμο του ZARU αποτελεί αναγνώριση της χρεωκοπίας της προσπάθειας «εσωτερικής λύσης» του προβλήματος της Ροδεσίας. Οι μαύροι ηγέτες Σιτόλι και Μουζερέουα που έτρεξαν να βοηθήσουν τον Σμιθ για «εσωτερική λύση» βρίσκονται ξεκρέμαστοι και απογυμνωμένοι σαν αποτυχεμένα πιόνια των ρατσιστών. Ο δυτικός τύπος που μέχρι χθες προσπαθούσε να κατηγορήσει με κάθε τρόπο τον Νκόμο τώρα υποκριτικά αλλάζει τον τόνο του και μιλάει για τον «καλο Τζος». Ταυτόχρονα ο Νκόμο έχει κι αυτός πολλά να εξηγήσει: γιατί τόση μυστικότητα; Γιατί συναντήθηκε μόνος με τον Σμιθ και όχι μαζί με τον σύμμαχό του Μουγκάπε του ZANU? Μια θέση αρχής δεν έχει ανάγκη μυστικότητας. Η μυστική διπλωματία δεν εξυπηρετεί το λαό αλλά τους δυνάστες του.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗ
ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΑΙΘΙΟΠΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΙΑΣ

Στο πρώτο μέρος της συζήτησης αυτής ασχοληθήκαμε με το θέμα, γενικά της Αιθιοπικής Επανάστασης. Στο δεύτερο αυτό μέρος θα πιαστούμε με το θέμα της Ερυθραίας και με τις σχέσεις μεταξύ του απελευθερωτικού κινήματος της Ερυθραίας και της Αιθιοπικής Επανάστασης. Πρόκειται για ένα πολύ δύσκολο θέμα πάνω στο οποίο οι γνώσεις μας είναι ακόμα περιορισμένες. Εν τούτοις, μπορούμε να βγάλουμε από τα υπάρχοντα στοιχεία και μέσα από τα πλαίσια της γενικότερης μας προσέγγισης διάφορα συμπεράσματα.

Το αποχωριστικό κίνημα της Ερυθραίας χρονολογείται από την Ιταλική κατοχή (η Ερυθραία ήταν η περιοχή της Αιθιοπίας που κατέλαβαν και αποίκισαν οι Ιταλοί) και από την άνοδο του αραβικού εθνικισμού μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και την ανεξαρτησία της Αιθιοπίας από τους Ιταλούς. Η Ερυθραία κατοικείται από πολλές φυλές οι πιο ισχυροί όμως είναι οι μουσουλμάνοι και αραβόφωνοι. Γι' αυτό και το κίνημα είχε αρχικά σκοπό τη διαφύλαξη του αραβικού χαρακτήρα της Ερυθραίας. Επίσης επι Χαϊλε Σελασιε είχε και την υποστήριξη όχι μόνο επαναστατικών δυνάμεων της Ερυθραίας αλλά και της Αιθιοπίας. Αυτές οι δυνάμεις αγωνίζονται ενάντια στο ψευδο-καπιταλιστικό καθεστώς του Χαϊλε Σελασιε πάνω σ' ένα προοδευτικό κοινωνικο-πολιτικό πρόγραμμα. Το κίνημα όμως ήταν χωρισμένο σε δύο μέρη. Ένα μέρος είχε την υποστήριξη της Μόσχας και πρόσφατα άλλων αραβικών κρατών, όπως το Ιράκ και τη Λιβύη από τα οποία έπαιρνε στρατιωτική και άλλη βοήθεια. Το άλλο είχε την υποστήριξη αντιδραστικών αραβικών χωρών όπως την Σαουδική Αραβία, που σκοπό είχαν την ενμετάληση του Αραβικού εθνικισμού του κινήματος για να υποστηρίξουν τα συμφέροντα τους στο στρατηγικό αυτό σημείο του κέρατος της Αφρικής, ειδικά εν όψη της Σοβιετικής επιρροής στην Σομαλία και τον χώρο γενικά.

Η Αιθιοπική Επανάσταση που ξέσπασε τον Φλεβάρη του 1974 άλλαξε ριζικά την κατάσταση. Φαίνεται πως η βοήθεια σε μέρος του κινήματος από τη Μόσχα και άλλες χώρες κόπηκε και ταυτόχρονα ενισχύθηκε η βοήθεια από τα αντιδραστικά αραβικά κράτη που επιπλέον είχαν σκοπό την ανατροπή του καινούργιου Αιθιοπικού καθεστώτος που τώρα υποστηριζόταν από τη Μόσχα. Επίσης η Μόσχα τώρα έχει εγκαταλείψει την Σομαλία και υποστηρίζει ανοιχτά την Αιθιοπία στην στρατιωτική της επίθεση για να πάρει πίσω τα εδάφη που έχασε στην Σομαλία στο «Ογκαντεν»

Σήμερα τα δύο μεγάλα αποχωριστικά κινήματα της Ερυθραίας το ELF και το EPLF μετά από μια περίοδο ανοιχτής στρατιωτικής σύγκρουσης μεταξύ τους έχουν συμμαχήσει και μικτές στρατιωτικές δυνάμεις λαμβάνουν μέρος σε επιθέσεις εναντίον Αιθιοπικών δυνάμεων. Η Συμμαχία έγινε τον Απρίλη του 1978 και σε κοινον ανακοινώθεν εξέφρασαν την επιθυμία τους να συνομιλήσουν με το καθεστώς Μενγκίστον αφού πρώτα το καθεστώς αναγνωρίσει την ανεξαρτησία της Ερυ-

θραίας. Πιο πρόσφατα, στην Βηρυτό τον Ιούλιο, οι αρχηγοί του ELF και του EPLF ζήτησαν ξανά συνομιλίες με τον ορο πως το καθεστώς Μενγκίστον αναγνωρίσει «το δικαίωμα αυτοδιάθεσης του λαού της Ερυθραίας». Το Στρατιωτικό Συμβούλιο της Αιθιοπίας δεν έχει εκφράσει ξεκάθαρα τώρα τις απόψεις του πάνω στο θέμα των συνομιλιών. Ούτε όμως φαίνεται να είναι διατεθειμένο να καταλάβει στρατιωτικά την Ερυθραία μολονότι έχει τις δυνάμεις να το κάνει αυτό. Έχει καταλάβει ωρισμένες περιοχές μόνο.

θραίας. Πιο πρόσφατα, στην Βηρυτό τον Ιούλιο, οι αρχηγοί του ELF και του EPLF ζήτησαν ξανά συνομιλίες με τον ορο πως το καθεστώς Μενγκίστον αναγνωρίσει «το δικαίωμα αυτοδιάθεσης του λαού της Ερυθραίας». Το Στρατιωτικό Συμβούλιο της Αιθιοπίας δεν έχει εκφράσει ξεκάθαρα τώρα τις απόψεις του πάνω στο θέμα των συνομιλιών. Ούτε όμως φαίνεται να είναι διατεθειμένο να καταλάβει στρατιωτικά την Ερυθραία μολονότι έχει τις δυνάμεις να το κάνει αυτό. Έχει καταλάβει ωρισμένες περιοχές μόνο.

πρέπει να λάβουν υπ όψη αυτο που συμβαίνει στο χώρο τους γενικά, για να μπορέσουν να ενισχύσουν την Αιθιοπική επανάσταση και ταυτόχρονα να καταφέρουν πιο ευκολα να πραγματοποιήσουν τα δικα τους ομοσπονδιακά κράτη που να ανταποκρίνονται στις φυλετικές τους ανάγκες. Οποιαδήποτε άλλη αντιμετώπιση του θέματος της πάλης για αυτονομία και ανεξαρτησία ευκολα μπορεί να οδηγήσει στον αντιδραστικό εθνικισμό προς οφελος του ιμπεριαλισμού και εναντίον της αιθιοπικής επανάστασης.

Μέρος του απελευθερωτικού κινήματος της Ερυθραίας χρησιμοποιήθηκε και χρησιμοποιείται από ξένες αντιδραστικές δυνάμεις. Σήμερα υπάρχουν

Το Αιθιοπικό καθεστώς, είναι γεγονός πως έχει διακηρύξει αρκετές φορές ότι είναι

ετοιμο να ρυθμίσει το θέμα της Ερυθραίας «σύμφωνα με το πρόγραμμα της δημοκρατικής Αιθιοπικής Επανάστασης». Αναγνωρίζεται το δικαίωμα αυτοδιάθεσης των εθνικοτήτων σε αυτόνομες περιοχές «αν οι πραγματικές καταστάσεις που είναι εκείνες της Αιθιοπίας των γειτόνων της και του κόσμου γενικά ληφθούν υπ όψη». Επίσης το καθεστώς είναι διατεθειμένο να ρθει σε επαφή με προοδευτικές ομάδες και οργανώσεις της Ερυθραίας. Μέχρι σήμερα, όμως, το Στρατιωτικό Συμβούλιο δεν μπόρεσε να λύσει το ζήτημα των εθνικοτήτων όχι μόνο στην Ερυθραία αλλά και σε άλλες περιοχές της Αιθιοπίας. Αυτό ίσως να απορρέει από

και οργανώσεις όπως το EPLF που συνεχίζουν συνειδητά να είναι όργανα των ντόπιων και ξένων αντιδραστικών δυνάμεων, και να είναι ενάντια σε κάθε επαφή με την Αιθιοπική Επανάσταση.

Σαν σήμερα το καθεστώς Μενγκίστον ετοιμάζεται για μιαν στρατιωτική «λύση» του προβλήματος της Ερυθραίας η αν είναι διατεθειμένο όπως διακυρύνει να συνεργαστεί με τις προοδευτικές δυνάμεις του κινήματος, δεχόμενο το δικαίωμα αυτοδιάθεσης, είναι αγνώστο σ' εμάς. Η μόνη σωστή λύση είναι η συνεργασία με τις δυνάμεις αυτές, πάνω σε μια βάση αυτοδιάθεσης για τους Ερυθραίους.

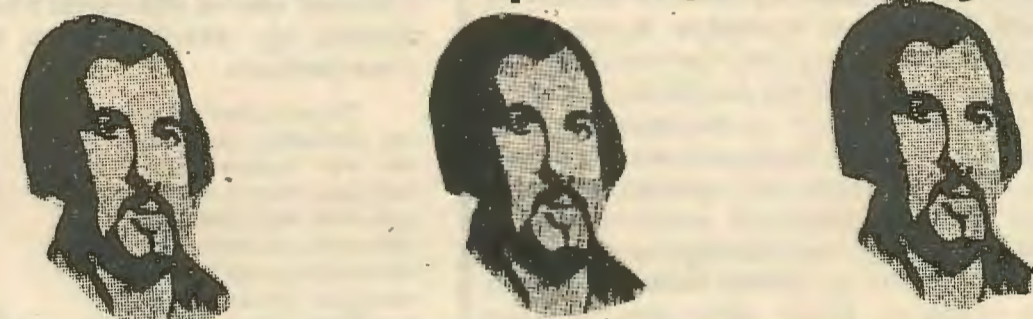
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΔΩΡΟΥ

ο συν. Μάριος Τεμπριώτης μιλά

για τον άνθρωπο, ποιητή

και επαναστάτη Δώρο Λοΐζου

ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ:

για να δώσουμε τις σωστές απαντήσεις στον Κάρτερ, πρέπει να αλλάξουμε ριζικά τις καταστάσεις. να επιβάλουμε λιτότητα στους αχαλίνωτους κερδοσκόπους και να λύσουμε τα λαϊκά προβλήματα.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ Γ.Γ. ΕΔΕΝ:

Αγαπητοί φίλοι και συναγωνιστές, Ακούσαμε προηγουμένα από τη συγγραφέα Εύα μερικά λόγια για το ρόλο του Δώρου Λοΐζου σαν καθηγητή και σαν άνθρωπο που αποφάσισε πως η πολιτική δράση είναι το μέσο μέσα στο οποίο ο άνθρωπος θα φτάσει στα υπέρτατα σημεία της Λευτερίας. Και μερικοί από μας που δεν γνώριζαν τον Δώρο Λοΐζου από κοντά ίσως και δικαιολογημένα να σχηματίσουν την εντύπωση ότι μερικά απ' αυτά είναι υπερβολικά, κι' ότι ίσως ο Δώρος Λοΐζου ήταν ένας απλός άνθρωπος όπως εμείς και έτυχε κάποια στιγμή να πεθάνει. Και είναι φυσικό όταν μιλάς για ένα νεκρό ήρωα να μην αποφεύγεις τις υπερβολές που δημιουργεί το συναίσθημα ότι μιλάς για ένα άνθρωπο που δεν υπάρχει πια. Όταν όμως μιλάς για το νεκρό ήρωα Δώρο Λοΐζου η δυσκολία αντιστρέφεται γιατί ότι και να πεις είναι το ελάχιστο μπροστά σ' αυτό που στη πραγματικότητα ήταν ο Δώρος Λοΐζου. Είναι το ελάχιστο μπροστά σ' αυτό που ήταν ο Δώρος Λοΐζου σαν άνθρωπος και σαν ποιητή και σαν επαναστάτη. Κι' αυτή η δυσκολία αποδοθεί κανείς τις πραγματικές διαστάσεις του Δώρου Λοΐζου γίνεται ακόμα μεγαλύτερη για όλους όσους τον γνώρισαν από κοντά ήτοι και για μια στιγμή και σαν ποιητή και σαν άνθρωπο και σαν επαναστάτη. Γιατί ο Δώρος Λοΐζου σαν ένας απλός άνθρωπος με ορισμένες ιδιότητες. Ο Δώρος Λοΐζου ήταν εκείνος ο άνθρωπος, που στράτευε οριστικά τον εαυτό του και τις ιδιότητές του στον αγώνα του λαού για εθνική λευτερία και κοινωνική απελευθέρωση. Ήταν εκείνος ο άνθρωπος που και σαν ποιητής και σαν επαναστάτη και σαν άνθρωπος με απόλυτη περφόρηση προς το θάνατο σ' αυτό τον αγώνα. Και εκεί βρίσκεται το μεγαλείο του Δώρου Λοΐζου.

Ένας ποιητής όμως πολιτικοποιημένος. Και εκείνη τη περίοδο τα ποιήματα του Δώρου έχουν σαφείς τις επιδράσεις του χρόνου στον οποίο ζούσε και στον χώρο στον οποίο ζούσε σ' ένα χώρο τις Ηνωμένες Πολιτείες που βρισκόταν σ' ένα ασφυκτικό οικονομικό αδιέξοδο και αυτό το αδιέξοδο είχε μια μεγάλη επίδραση στη ποίηση του Δώρου. Παρα το επαναστατικό και κοινωνικό περιεχόμενο της ποίησης του βλέπουμε ότι καταγγίλει μερικές φορές σε απεισιδοικά συμπεράσματα. Και ένα χαρακτηριστικό ποίημα εκείνης της περιόδου είναι αυτό που τιτλοφορείται «Νέα Υόρκη 1968» και δείχνει πως ο Δώρος Λοΐζου απομονώθηκε από την πολιτική δράση είχε καταγγίλει σε ορισμένα απαισιόδοξα συμπεράσματα. Και τραγουδούσε τότε ο Δώρος Λοΐζου:

Δεν υπάρχει ελευθερία μέσα σ' αυτά τα τετράγωνα. Δεν υπάρχει θρησκεία που να πείθει για ιδέες. Τα χέρια μου πικρά κι' ανώφελα ανταμώνουν στο χάος και χάνονται. Η γυνή χάνει την πίστη και μαδάει το θάνατο. Ένα θάνατο αγνό, βέβαιο και άσκημο. Όλοι έχουν λοξοδρόμησει...όλοι Κι' η σπείρα χάσκει εγκαταλεμένη Και δεν έχω άλλη εκλογή παρα να μένω στα υπέγεια αλχημιστής. Στα μέσα στα μυστικά στα ενδόμυχα.

Ο Δώρος Λοΐζου πίστευε ακόμα πως τον κόσμο δεν τον αλλάζουν οι πολιτικοί μια οι ποιητές με τους στίχους τους. Είναι σαφές ότι ο Δώρος Λοΐζου, η προσφορά του στον αγώνα του λαού-μας, ποια ήταν και είναι η προσφορά-του σαν στρατευμένου ποιητή, πρέπει να δοθεί την πορεία-του μέσα σε ποιο συγκεκριμένους τομείς, περιόδους και κάτω από την επίδραση συγκεκριμένων πολιτικών καταστάσεων. Ο Δώρος Λοΐζου το 1967, την 21η Απριλίου, σπούδαζε στη Ρόδο Ξενοδοχειακές σπουδές. Τη νύκτα

Με το κλείσιμο τεσσάρων χρόνων από τότε που δολοφονήθηκε από τους φασίστες ο σύντροφος-μας Δώρος Λοΐζου, μέλος του Πολιτικού Γραφείου του Κόμματος και Κ.Ο.Γ. της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ, οργανώθηκαν από την ΕΔΕΚ και την ΕΔΕΝ μαζικές εκδηλώσεις όπου τιμήθηκε ο νεκρός σύντροφος.

Οι δύο κύριες μαζικές εκδηλώσεις, πολιτικού μνημοσύνου, έγιναν η μια στη Λεμεσό στην Μπουατ ΗΧΩ 75 στις 29 Αυγούστου, και η άλλη στη Λευκωσία στο κινηματογράφο ΘΘΕΛΛΟ στις 31 Αυγούστου. Και στις δύο εκδηλώσεις κύριοι ομιλητές ήταν ο Γ.Γ. του κόμματος συν Τάκης Χατζηδημητρίου και ο Γ.Γ. της Νεολαίας συν Μάριος Τεμπριώτης. Τις εκδηλώσεις χαιρέτησαν αντιπρόσωποι-μαθητές της Δημοκρατικής Νεολαίας Δώρου Λοΐζου.

Επίσης στις εκδηλώσεις απαγγέλθηκαν ποιήματα του Δώρου από συντρόφους που παίρνουν μέρος στη Λαϊκή Σκηνή.

Στη Λευκωσία τις ομιλίες ακολούθησε καλλιτεχνικό πρόγραμμα με αγωνιστικά τραγούδια από το συγκρότημα του Κ. Καμένου. Η εκδήλωση 'τέλειωσε μ' ένα παλμώδες κι' αγωνιστικό

αποκορύφωμα: Οι συναγωνιστές και φίλοι που τιμούσαν την επέτειο, σηκωμένοι και με υψωμένες τις γροθιές τραγουδούσαν όλοι μαζί Ξανα και Ξανα το τραγούδι του Δώρου, το «Τραγούδι του Λεύτερου».

Πιο κάτω παραθέτουμε αποσπάσματα από την ομιλία του σ. Χατζηδημητρίου, που καταπίεστη περισσότερο με τις πολιτικές εξελίξεις και ολοκλήρωτη την ομιλία του σ. Τεμπριώτη όπου κάμνει μια πραγματικά ολοκληρωμένη αναφορά στον άνθρωπο, τον ποιητή, και τον επαναστάτη Δώρο. Μετα από τη συγκλονιστική ομιλία του συν Γ.Γ. της ΕΔΕΝ, η οποία έκανε εντύπωση στη συγκέντρωση και χειροκροτήθηκε παρατεταμένα, έβγαINE ολοζώντανο το πορτραίτο του Δώρου Λοΐζου. Ο συν Τεμπριώτης μας έδωσε σ' όλες του τις διαστάσεις τον Δώρο.

Σήμερα η «Σοσιαλιστική Έκφραση» νοιώθει περήφανη να καταγράψει αυτή την αναφορά στο Δώρο. Νοιώθει περήφανη να αναφερθεί στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό σ' ένα από τους ίδιους τους δημιουργούς-της. Η «έκφραση» όχι μόνο χρωστά πολλά στο Δώρο αλλά ανήκει στο Δώρο, αποτελεί κληρονομία του Δώρου.

Α.Α.

τέτοιτοι «Σοσιαλιστές», αλλά εμείς δεν ανταλλάσσουμε την ελευθερία με τίποτα.

Αυτά ήταν περίπου όσα συζητούσαμε με το Δώρο εκείνη τη περίοδο και όσα έχουν μείνει στη μνήμη μας. Ο Δώρος όμως ήταν και ο άνθρωπος της πρακτικής δράσης. Εντάχθηκε όπως είπαμε πριν στην ΕΔΕΝ και στην ΕΔΕΚ και στο συνέδριο της ΕΔΕΝ τον Ιούλιο του 1973, εκλέχθηκε μέλος του Κεντρικού Συμβουλίου και Κ. Οργανωτικός της οργάνωσης. Ταυτόχρονα παίζει σπουδαίο ρόλο στην εφημερίδα της

Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ εκλέγεται μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του Κόμματος και του Πολιτικού Γραφείου. Ταυτόχρονα εργάζεται και σαν καθηγητής στην Αγγλική Σχολή, έχει δημιουργήσει τους πρώτους μαθητικούς πυρήνες που αργότερα αποτέλεσαν τη ραχοκοκαλιά της οργάνωσης που ονομάζεται σήμερα, Δημοκρατική Νεολαία Δώρου Λοΐζου. Γρήγορα όμως ο Δώρος σταμάτησε να εργάζεται στην καθηγητική και δίνει όλο του το χρόνο στη πολιτική δράση. Το πρωί της 15ης του Ιουλίου

ΘΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΟΥΜΕ ΜΕ ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

να καταστήθω ειρηνικά και σ' αυτούς που πιστεύουν ότι ο Σοσιαλισμός είναι δεμένος και ανέγκυς με ορισμένα διχτατορικά μέτρα.

Και έλεγε περίπου ο Έγκελς ότι υπάρχουν μερικοί που βλέπουν τον Σοσιαλισμό σαν μια κατάσταση που μετατρέπει τον άνθρωπο σε μηχανή και ρομπότ που μετατρέπει τον άνθρωπο σαν ένα αριθμό και σαν ένα όργανο στις ανάγκες της παραγωγής.

Τον Απρίλη του 1974 στο δεύτερο Παγκόσμιο Συνέδριο του

Δώρου το κόμματος έχει ήδη φθάσει από εκεί. Επιτρέψτε μου να αναφερθώ, οπλίζοντας και μαζί με άλλους συναγωνιστές τους αντίστοιχα κείμενα στα χρονικά στρατευμάτων και τα τάνκς. Αργότερα το πρόγραμμα όταν η αντίσταση στην αρχιερρατοκρατία ήταν πια μάταια αποσύνταξε μαζί με άλλους συναγωνιστές στο Καϊμακλί και οργανώθηκαν στη θρυλική εκείνη αντίσταση του Καϊμακλίου και αντιστάτη μέχρι τη Τετάρτη το απόγευμα. Εν το μεταξύ αντιμετώπιζαν αποτελεσματικά δύο προσεχόμενες τον δυνάμεις ασφαλείας της Χούντας να καταλάβουν το Καϊμακλί, και στα Πεντάδρομο και τα οπλα Καστελλοπέδης. Εν το μεταξύ έχουν χάσει κάθε εσπέρα. Είναι απομονωμένοι οι σιτιγγες, άφηνε τη πένα στη πάντα και άρπαξε το όπλο προκειμένου να υπερασπιστεί αυτή που διακήρυξε μέσα από τα ποιήματά του. Αποδείξει ακόμα πως ήταν ο άνθρωπος που περιφρονούσε το θάνατο, πως ήταν ο άνθρωπος που ήταν έτοιμος να πεθάνει κάθε στιγμή, υπεράσπιζαν τις ιδέες του.

Ο Δώρος απ' ότι ξέρετε όλο εκείνο το διαστήμα του μεταπραξικοπήματος ήταν εκείνος ο άνθρωπος που δεν ήταν ο εκλεκτός διανοούμενος ή ο απομονωμένος ποιητής αλλά ήταν ο άνθρωπος που όταν το απαιτούσαν οι σιτιγγες, άφηνε τη πένα στη πάντα και άρπαξε το όπλο προκειμένου να υπερασπιστεί αυτή που διακήρυξε μέσα από τα ποιήματά του. Αποδείξει ακόμα πως ήταν ο άνθρωπος που περιφρονούσε το θάνατο, πως ήταν ο άνθρωπος που ήταν έτοιμος να πεθάνει κάθε στιγμή, υπεράσπιζαν τις ιδέες του.

Ο Δώρος Λοΐζου εκείνη τη περίοδο, στις αρχές Αυγούστου, έγινε στο σπίτι του. Η Χουντική Αστυνομία πήγε να τον συλλάβει, δεν το βρήκε όμως στο σπίτι. Την άλλη μέρα ο Δώρος συλλαμβάνεται και μεταφέρεται στη Κεντρικές Φυλακές για ανάλυση. Εκεί στήλην ιδεολογική συζήτηση με τους ανακριτές του σε βαθμό μάλιστα που όταν

μπορεί ο Πρόεδρος της ΕΔΕΚ να είναι μόνιμος στόχος δολοφόνων, η ΕΔΕΚ όμως είναι πια ένα λαϊκό κίνημα που εκφράζει την γνησιότητα του λαού και την αποφασιστικότητα που τον χαρακτηρίζει. Κι' είναι ο λαός-μας ένας ένας ηρωικός λαός, έτοιμος να προσφέρει τα πάντα στη πατρίδα χωρίς ενδοιασμούς κι' απαράδεκτους λύσεις.

Μέσα στο αγωνιστικό κλίμα που επικρατούσε σ' όλη τη διάρκεια της ομιλίας με τις πολιτικές διακυβερνητικές επιδοκιμασίες από μέρους των συναγωνιστών και φίλων που τιμούσαν την εκδήλωση, ο Γραμματέας του κόμματος αφού σύγκρινε την τότε περίοδο του 74 με τη σημερινή, προχώρησε σε ανάληψη των πρόσφατων πολιτι-

ΝΑ ΣΥΛΛΗΦΘΟΥΝ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΟΥ ΔΩΡΟΥ

Θάταν όμως αφέλεια-μας αν πιστεύαμε ότι οι «αυτοί ακριβώς τον λόγο λησθέντες οι κίνδυνοι και οι συνυποθέσεις. Κίνδυνοι και συνυποθέσεις θα συνεχίζονται όσο καιρο το Κυπριακό παραμένει ανοικτό. Η διαφορά έγκειται στο ότι μεταξύ διαφορά έγκειται στο ότι στο μεταξύ έγιναν που συνέθεσε, πιο μυστικές, πιο επικίνδυνες. Απλώνονται σε διάφορα επίπεδα γι' αυτό ο λαός-μας όλοι όσοι αγαπούν την Κύπρο θα πρέπει να γίνουν πιο προσεκτικοί και πιο άγριοι, πιο αποτελεσματικοί.

Σε άλλο σημείο αναφέρθηκε στην αναγκαιότητα για καθάρση γενικά, τόνισε ότι οι δολοφόνοι του Δώρου παραμένουν ατιμώρητοι για να γίνουν ελεύθεροι και να αποτελούν ουσιαστική πρόκληση για τον προδεμένο λαό.

Με επιχειρήματα και α-

προσθήκη τις γραμμές της δηλης ένωσης και της διατάξεως.

Και τώρα σκεδμάσαμε αντιμέτωποι της επίσκεψης Νίμιτς γιατί γνωρίζουμε ότι τίποτα το καλό δεν θα προκύψει για την Κύπρο.

Ο Νίμιτς έρχεται στη Κύπρο ύστερα από την άρση του εμπάργκο για να δημιουργήσει ένα νέο κλίμα αποπροσανατολισμού και σύγχυσης. Έρχεται για να προετοιμάσει την γραμμή που η διοίκηση Κάρτερ πέτυχε. Έρχεται για να μας πει ότι είναι προς το συμφέρον μας πια η αμερικανική πολιτική εντοχίει την Άγκυρα οικονομικά και στρατιωτικά, και να μας πείσει ότι ο Κάρτερ μπορεί να είναι ο διαπότης του Κυπριακού, όπως έγινε

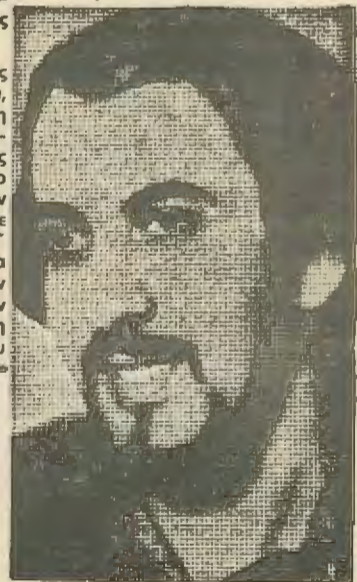
κων εξελίξεων, και επεσιτισμένες τις Ισραηλ-αγανακτικές διαπραγματεύσεις.

ΤΙΠΟΤΑ ΚΑΛΟ ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΟΚΥΨΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΝΙΜΙΤΣ

Σήμερα όπως και τότε στα 1974, στις 30 Αυγούστου 1974 συνεχίζεται η ίδια πάλι. Οι δυνάμεις της αντίστασης αντιμετωπίζουν εκείνους που προωθούν και καλλιεργούν το πεπαιρωμένο της ποδοσφαιρικής, τις προποθέσεις, της αμερικανικής και της τρυνικής πολιτικής.

Πάλεμον οι δημοκρατικές δυνάμεις του λαού για την απόλυτη της Μισαρίδη, πλάσιμον ενάντια στην αντιλαϊκή πληθυσμιακή διαφύλαξη με την συμφωνία του Αυγούστου του 1974, της Βιέννης προεδοποίησε για τον Κάρτερ και εκθέσαμε τους κινδύνους από την επίσκεψη Κλιφφούρντ. Κι' όλα αυτά όρα γιανι στεκόμαστε ανήλικα έμπιστοι των γεγονότων και των εξελίξεων αλλά γιανι οι εκθέσεις αυτές στο δόγμα βήματα αντίθετα προς την σωστή λύση ενιαίας δημοκρατικής αέφραξης Κύπρου

συνέχεια στην 3η σελίδα

του του. Ο Δώρος Λοΐζου, αυτός ο μεγάλος Δώρος Λοΐζου, ο ποιητής, ο επαναστάτης δεν υπάρχει πια. Έχει όμως αφήσει πίσω του μια κληρονομία. Μια κληρονομία που εμείς αυτοί που τον ζήσαμε από κοντά, εμείς που εχτι μοιόμο το έργο του και τη προσφορά του δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να ξεγραψουμε. Ο Δώρος Λοΐζου μας διδάξε να έχουμε πίστη στην αλήθεια, ο Δώρος Λοΐζου μας διδάξε τον τρόπο με τον οποίο μπορεί να πεθάνει ένας αγωνιστής της Λευτερίας. Σήμερα, 4 χρόνια μετά το θάνατο του Δώρου οι ιδέες του είναι ακόμα πιο δυνατές και ακόμα πιο αναγκαίες για μας και σήμερα 4 χρόνια, μετά το θάνατο του Δώρου Λοΐζου, χιλιάδες νέοι σ' ολόκληρη τη Κύπρο είναι έτοιμοι να ρίξουν τα μαλλιά τους πίσω, να φορσοούν το ματωμένο τους πρόσωπο ανάποδα να βγουν στους δρόμους και τις πλατείες και να ντυσώμε με φωνές και με συνθήματα να διεκδικούν ΨΩΜΙ ΚΑΙ ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΟ 'ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΒΗΜΑ'

για το θέμα των εργατικών αδειών:
δεν φτάνει οι εργάτες αν καθυστερούν
οι συνοικισμοί.

επαρ. εργατικός Γραμματέας,
Ι. ΚΑΤΣΟΥΝΩΤΟΣ:

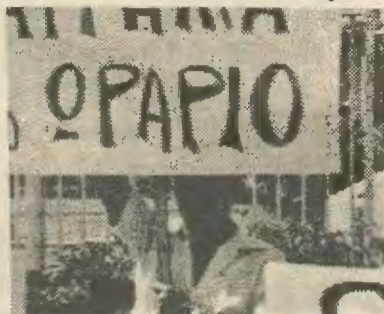
Με τίτλο «Ο σ. Μεσαρίτης αντικρούει κατηγορίες της Σ. Έκφρασης» το Εργατικό Βήμα, εκφραστικό όργανο της ΠΕΟ, επιβεβαιώνει τα όσα η σ. ε. έγραψε στις 11 Αυγούστου 1978 για το θέμα που πρόκυψε ύστερα από τη αίτηση της εταιρείας Σαυπάρκο να εργαστούν οι εργάτες στη διάρκεια της αδειάς τους στους συνοικισμούς Λινόπετρας, Κάτω Λακατάμιας και στο Λιμάνι Λεμεσού. Ο αρθρογράφος του Εργατικού Βήματος προβάλλει τον ισχυρισμό πως οι αρθρογράφοι της Σ.Ε. δεν γνωρίζουν τις σχετικές Συλλογικές Συμβάσεις, πως η προτροπή των συντεχνιών προς τους εργάτες να εργαστούν στην περίοδο της αδειάς (χωρίς να πληρωθούν υπερωριακά) βοηθεί στην αποπεράτωση των προσφυγικών συνοικισμών και την ενίσχυση των προσφυγικών συνοικισμών και την ενίσχυση του εξαγωγικού εμπορίου (όσον αφορά το λιμάνι Λεμεσού) και ότι γενικά η στάση των συντεχνιών πάνω στο συγκεκριμένο θέμα δεν αποτελεί υποχώρηση.

Αν η στάση των συντεχνιών δεν αποτελούσε υποχώρηση απέναντι στην εργοδοσία, τότε δεν θα υπήρχε ανάγκη για τον κ. Μεσαρίτη να δικαιολογεί τις συντεχνίες με το ότι η συγκεκριμένη ενέργεια θα βοηθήσει τους πρόσφυγες. Τα δύο θέματα είναι εντελώς άσχετα μεταξύ τους και αποτελεί θεληματική ή αθέλητη προσπάθεια παραπλάνησης το να συνδέονται μεταξύ τους. Αλλά ας πιάσουμε ένα ένα τους ισχυρισμούς του Γ. Γρ. της συντεχνίας οικοδομών, ξυλουργών και γενικών εργατών της ΠΕΟ.

Μας λέει πως οι συντεχνίες έδρασαν μέσα στα πλαίσια των συλλογικών συμβάσεων και πως η περίοδος της αδειάς — σύμφωνα πάντα με τις συμβάσεις — δεν θεωρείται αργία και άρα δεν ήταν δυνατόν να συζητηθεί υπερωριακή πληρωμή. Το επιχείρημα είναι το λιγώτερο δικολαβίστικο. Γιατί το τι μας λέν είναι το εξής: Κάναμε υποχωρήσεις στο παρελθόν όταν υπογράψαμε τις συλλογικές συμβάσεις και τώρα είμαστε υποχρεωμένοι να τις ακολουθούμε. Αλλά δεν σταματά ως εδώ το πράγμα. Γίνεται μια ωραιοποίηση των συλλογικών συμβάσεων. Γιατί η σ. ε. έχει το να προτρέπεται η σ. ε. στο να πάει να διαβάσει τις συλλογικές συμβάσεις;

Ανεξάρτητα, όμως, απ' όλα αυτά, η προτροπή προς τους εργάτες να εργαστούν στην περίοδο της αδειάς τους καμμία σχέση δεν έχει με τις συλλογικές συμβάσεις.

Έτσι ο κ. Μεσαρίτης

Και τούτο είναι έργο «επείγουσας φύσεως». Η ίδια λογική μπορεί εύκολα να μεταφερθεί σε όλους τους τομείς οικονομικής δραστηριότητας. Και στα εργοστάσια, και στις οικοδομές, και στις μεταφορές και σε όλα. Συμπέρασμα είναι πως οι εργαζόμενοι πρέπει να υποχωρούν για το καλό του τόπου. Ξεχνώντας τη φύση του συστήματος και τις αντιφάσεις του. Ξεχνώντας πως μια οικονομική ολιγαρχία επιδιώκει στην πραγματοποίηση υπερκερδών και σε μία υπερεκμετάλλευση της ανθρώπινης εργασίας, ενώ ταυτόχρονα προβάλλει ενδοτικές θέσεις πάνω στο εθνικό θέμα.

Όμως δεν είναι του παρόντος να γενικοποιήσουμε το θέμα. Θέλουμε να πούμε μόνο τα ακόλουθα: Πως η εφημερίδα μας θα συνεχίσει να διερευνά όλα τα θέματα κοινωνικής αδικίας και θα προβάλλει και ν' αγωνίζεται για τα δίκαια των εργαζομένων.

ΠΟΡΕΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗΣ

συνέχεια από τη 1η σελίδα.

στην πτώση του κύρους μιας λαϊκομετωπικής ενότητας, που δεν έχει προσφέρει μέχρι σήμερα σχεδόν τίποτε ουσιαστικό, αφού δεν δεσμεύεται από κανένα μίνιμουμ πρόγραμμα.

Κι όλ' αυτά, την ώρα που ο λαός εξακολουθεί να παραμένει αναξιοποίητος στον τομέα της αμυντικής προπαρασκευής και οι εργαζόμενες μάζες αποτελούν τον κύριο μοχλό ενός «οικονομικού θαύματος» που σφίχτοδένει καθημερινά όλο και περισσότερο την οικονομική ολιγαρχία, με τις ξένες πηγές της τεχνο-οικονομικής εξάρτησής της.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες είναι που θα πρέπει επιτέλους να εγκαταλείψουμε την κενή συνθηματολογία και να περάσουμε στα έργα και στον αγώνα.

Η πορεία όμως από το σύνθημα στην πράξη, περνά μόνο πάνω από την συντριβή της κυριαρχίας του οικονομικού κατεστημένου που αντιλαμβάνεται πολύ καλά ότι η στράτευση του λαού και των πόρων σ' ένα αγώνα επιβίωσης, στρέφεται ενάντια στα στενά οικονομικά συμφέροντα.

Αν πάνω σ' αυτή την αλήθεια δεν συγκεντρωθεί εγκαίρως ο προβληματισμός και η προσοχή-μας, τότε οι ίδιες οι εξελίξεις από μόνες τους θα μας οδηγήσουν σταδιακά στην υ-

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΒΗΜΑ ΣΕ ΑΡΘΡΟ ΤΟΥ ΣΥΝΑΔ. Ν. ΜΕΣΑΡΙΤΗ

Στην Σ. Έκφραση της 11ης Αυγούστου δημοσιεύτηκε επιστολή -μου με κριτική διάθεση, ύστερα από παράκληση αρκετών εργατοτεχνιτών της ΣΑ.Υ.ΠΑΡΚΟ να επισκεφτούμε τους τόπους δουλειάς τους και να δούμε το πρόβλημα που δημιουργήθηκε μετά την κυκλοφορία της εγγυκλίου της εταιρείας μέσα στους φακέλλους πληρωμής.

Η κριτική μας ουσιαστικά έθετε τον προβληματισμό προς την ηγεσία και των δύο Συντεχνιών κατά πόσον επέστησαν για τις προθέσεις της εταιρείας περι κοινοφελών και συνάμα ανθρωπιστικής φύσεως έργων, ή πίσω απ' αυτή τη πρόταση κρυβόταν η επιδίωξη για να αυξηθεί η παραγωγή της, και κατά συνέπεια τα κέρδη της έστω και για μια βδομάδα δουλειάς από την δικαιούμενη άδεια του προσωπικού-της εφ' όσον σύμφωνα με τη σύμβαση δεν υποχρεούται να πληρώσει υπερωρίες για την περίοδο αδειάς. Πουθενά δεν προβάλαμε αυτόν τον ισχυρισμό και γ' αυτό είναι περιεργό, που βρήκε ο συν. Μεσαρίτης την απαίτησή μας οι συντεχνίες να ζητήσουν να πληρωθούν οι εργατοτεχνίτες υπερωρίες. Προσωπικά παρακαλώ τον συν. Μεσαρίτη να ξαναδιαβάσει την επιστολή μου καθώς και τη δική του απάντηση και να μου πει αν η απάντησή του δεν είναι προσωπική επίθεση, σε άτομα και όχι στις θέσεις που πήραμε γύρω από το όλο πρόβλημα. Και γνώση της σύμβασης, έχω καθώς και του Νόμου περί ετησίων αδειών, αλλά το πρόβλημα δεν είναι εδώ. Αντι να ξεκαθαρίσει την κατάσταση βάζοντας την άποψη ότι η ηγεσία των Συντεχνιών είναι υπεύθυνη να χειρίζεται τα εκάστοτε προβλήματα των

πογραφή τελεσεμένων που θά-ναι δύσκολο αν όχι αδύνατο να ανατραπουν.

Σήμερα οι Τουρκοκύπριοι συσπειρώνονται ήδη γύρω από συγκεκριμένους στόχους και παλεύουν ενάντια στην οικονομική εξαθλίωση που τους έριξε το διεφθαρμένο και δικτατορικό καθεστώς του Ντεκτας στο Βορρά, που στηρίζεται πάνω στις Τουρκικές κατοχικές δυνάμεις.

Αυτή επομένως είναι η πιο κατάλληλη ώρα για να δείξουμε και μες ότι επιτέλους θεωρούμε πως το Ελληνοκυπριακό οικονομικό κατεστημένο μαζί με το Τουρκοκυπριακό φέρει το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης για ό,τι εσυνέβη μέχρι τώρα σ' αυτό τον τόπο.

Αλλοίως δεν υπάρχει κανένας τρόπος που να μπορεί να μας φέρει ένα βήμα πιο κοντά στο σύνοικό-μας στοιχείο, απ' όπου θα μπορούμε να προχωρήσουμε μαζί-του σε μια πιο ουσιαστική και ειλικρινή συνεργασία, για το στήσιμο ενός κοινού αντικατοχικού μετώπου πάλης, που θάχει σαν κύριο στόχο-του την εθνική-μας ανεξαρτησία και την κοινωνική-μας απελευθέρωση.

μέλων-της-χωρίς να καταφεύγει πάντοτε εκ των προτέρων προς τα μέλη που εκπροσωπεί, όπως έγινε, στην προκειμένη περίπτωση καταφεύγει σε προσωπικές επιθέσεις και μας αποδίδει προθέσεις για κατηγορία της ηγεσίας των Συντεχνιών και ειδικά της ΠΕΟ.

Δεν έχουμε κανένα ειδικό λόγο να επιτεθούμε στην ηγεσία των Συντεχνιών αλλά απλά μεταφέραμε την αντίδραση των εργατοτεχνιτών της ΣΑ.Υ.ΠΑΡΚΟ καθώς και το ερώτημα κατά πόσον οι Συντεχνίες διέβλεψαν οποιονδήποτε κίνδυνο κατά στρατήγησής κέκτημένων ωφελημάτων των εργαζομένων με τα γνωστά-της επιχειρήματα. Από την απάντησή του συν. Μεσαρίτη βγαίνει το συμπέρασμα πως πράγματι οι Συντεχνίες επέστησαν με τα επιχειρήματα της εταιρείας, και γ' αυτό προσπάθησαν σε δύο αλληπαλλήλες κοινές συνελεύσεις να πείσουν και τα ενδιαφερόμενα μέλη-τους.

Ο ισχυρισμός όμως πως η θέση αυτή των Συντεχνιών φάνηκε σωστή από το ποσοστό προσέλευσης στη δουλειά γύρω στο 67% δεν ευσταθεί, γιατί και πάλι οι εργατοτεχνίτες-μας κατάγγελλαν ένα έμμεσο εκβιασμό κατά την τελευταία πληρωμή τους πριν από την έναρξη της αδειάς. Ενώ πάντα η πληρωμή γινόταν ομαδικά στους τόπους ανάπαυσης των εργατοτεχνιτών στην τελευταία πληρωμή πληρώθηκαν ένας-ένας σε ώρα υπηρεσίας και μάλιστα τους καλούσαν να υπογράψουν μια δήλωση κατά πόσο θα εργάζοντο κατά τη διάρκεια της αδειάς-τους, ή όχι. Αυτό φυσικά επηρέασε την απόφαση αρκετών ατόμων για να εργαστούν, όμως το ποσοστό προσέλευσης δεν έλυσε το πρόβλημα.

Γι' αυτό η δική μας ταπεινή γνώμη είναι η σύγκληση μιας πλατειάς συνέλευσης όλων των εργαζομένων στα τρία εργοστάσια και η πλήρης κατατόπιση τους γύρω από τις θέσεις των Συντεχνιών ειδικά γι' αυτό το θέμα και να ακουστούν οι δικές τους απόψεις χωρίς επηρεασμό ή επίθετα. Εμείς δεν κάναμε τίποτε περισσότερο παρα να μεταφέρουμε τις απόψεις και ανησυχίες των εργαζομένων στη προηγούμενη επιστολή-μας και ιδιαίτερα γνωιαζόμαστε αν δεν συγκρούεται το αίτημα για αύξηση των ημερών αδειάς, με την προτροπή τη μισή άδεια να τη εργάζονται επι πληρωμή.

Συναδελφικά,

(Ι. ΚΑΤΣΟΥΝΩΤΟΣ)

Επαρ. Εργατικός Γραμματέας
Σ.Κ. ΕΔΕΚ Λεμεσού

Αντίγραφο εις
Σοσιάλ. Έκφραση
Εργατικό Βήμα
ΤΑ ΝΕΑ

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ

ΕΔΕΚ-ΕΔΕΝ=ΦΟΙΤΗΤΩΝ

Στες 22 με 24 Αυγούστου 1978 οργανώθηκαν στη Λευκωσία από το Σοσιαλιστικό κόμμα ΕΔΕΚ και την Σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ, σεμινάρια για τους φοιτητές μέλη φίλους του κόμματος και της νεολαίας.

Τα σεμινάρια άνοιξε ο Γενικός Γραμματέας της νεολαίας συν. Μάριος Τεμπριώτης ο οποίος ανέλυσε και τους στόχους των σεμιναρίων σε γενικές γραμμές.

Στη πρώτη και δεύτερη διάλεξη εισηγητής ήταν ο πρόεδρος του Σοσιαλιστικού κόμματος ΕΔΕΚ συν. Βάσος Λυσσαρίδης με θέματα (α) «Το κυπριακό πρόβλημα - τελευταίες εξελίξεις» και (β) «Μεταποικισμός».

Τρίτος εισηγητής ήταν ο Γ.Γ. του κόμματος συν. Τάκης Χατζηδημητρίου με θέμα «Το Κυπριακό πρόβλημα - μια ιστορική αναδρομή».

Το σεμινάριο καταπιάστηκε και με δυο οικονομικά θέματα «Οικονομική ανάπτυξη και αντιιμπεριαλιστικός αγώνας» και «Οικονομία της Κύπρου σήμερα», τα οποία δώθηκαν από μέλη του Οικονομικού γραφείου του Σοσιαλιστικού κόμματος ΕΔΕΚ.

Η Σοσιαλιστική έκφραση θα ασχοληθεί με τα σεμινάρια δίνοντας μια περίληψη των εισηγήσεων στη σημερινή και στις δύο επόμενες εκδόσεις.

Η ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΔΕΝ ΣΥΝ. ΜΑΡΙΟΥ ΤΕΜΠΡΙΩΤΗ.

Αγαπητοί σύντροφοι,

Τα σεμινάρια που αρχίζουν σήμερα (22 Αυγούστου 78) είχαν προγραμματιστεί από το κόμμα και την νεολαία για τον περσινό Αύγουστο. Μεσολάβησε όμως ο απροσδόκητος θάνατος του Προέδρου Μακαρίου και όπως καταλαβαίνετε η ιδέα έμεινε απραγματοποίητη.

Στόχος αυτών των σεμιναρίων ήταν και παραμένει να φέρει σε άμεση επαφή τους Κύπριους φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό με τους προβληματισμούς τόσο του κόμματος όσο και της νεολαίας, πάνω σε διάφορα πολιτικά, ιδεολογικά και κοινωνικοοικονομικά ζητήματα ν' αναπτυχθεί ένας ουσιαστικός διάλογος και να ανταλλάγουν απόψεις πάνω σ' αυτά τα ζωτικά θέματα.

Βέβαια δεν μπορεί κανένας να πει ότι ο κύκλος των σεμιναρίων που αρχίζουν σήμερα, καλύπτει όλα τα θέματα με τρόπο ολοκληρωμένο, γίνεται όμως μια αρχή. Μια σοβαρή αρχή με θέματα που μας αφορούν άμεσα, όπως είναι η θεωρία του μεταποικισμού η σημερινή πολιτική κατάσταση στην Κύπρο και η κατάσταση της Κυπριακής οικονομίας όπως διαφοροφώθηκε κύρια ύστερα από το πραξικόπημα και την Τουρκική εισβολή.

Ζούμε σε μια αυταρχική εποχή, μέσα στα πλαίσια μιας ελεγχόμενης ελευθερίας, που δεν επιτρέπει την ανάπτυξη και την ελεύθερη ανταλλαγή των ιδεών, παρα μόνο στο βαθμό που εξυπηρετούν τα κάθε λογής κατεστημένα είτε στην ανατολή, είτε στη δύση.

Η τεράστια ανάπτυξη των μέσων μαζικής επικοινωνίας δίνει στον άνθρωπο από την μια τρομακτικές δυνατότητες επαφής δίνει όμως και από την άλλη απεριόριστες δυνατότητες επιβολής και μαζικής πλύσης εγκεφάλου σε αυτούς που κατέχουν τα μέσα αυτά.

Με λίγα λόγια ο διάλογος, η ελεύθερη συζήτηση, η ανταλλαγή απόψεων και ιδεών είναι περιορισμένα στο ελάχιστο στη σημερινή κοινωνία, ακολουθούν ένα δρόμο μονής κατεύθυνσης. Αυτό μπορεί να θεωρείται και οπωσδήποτε θεωρείται μια φυσική κατάσταση για την άρχουσα τάξη στις καπιταλιστικές κοινωνίες. Γιατί είναι σε όλους σας γνωστό πως αυτή η τάξη θέλει να διαμορφώσει μια κοινωνία ανθρώπων που προμοποι χωρίς ελεύθερη σκέψη

και προσωπικότητα. Δεν μπορεί όμως να θεωρείται καθόλου φυσική κατάσταση για όσους στέκουν στην αντίπερα όχθη, για όσους οραματίζονται μια κοινωνία όπου η κοινωνική ισότητα θα βρίσκεται σε απόλυτη σχέση με την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας του ανθρώπου, για όσους δηλαδή αγωνίζονται για την επανάσταση και τον σοσιαλισμό.

Δυστυχώς σήμερα βρισκόμαστε στην τραγική κατάσταση να βλέπουμε καθεστώτα που υπαινίσσονται ότι οικοδομούν τον σοσιαλισμό, να συμπεριφέρονται αυταρχικά στην ίδια την τάξη που υποτίθεται πως είναι η κυρίαρχη τάξη σε μια Σοσιαλιστική κοινωνία. Για μας ο σοσιαλισμός και η ελευθερία είναι δυο ταυτόσημες έννοιες αδιαχώριστες. Δεν υπάρχει σοσιαλισμός χωρίς ελευθερία και δεν υπάρχει ελευθερία χωρίς σοσιαλισμό.

Είμαστε υπερασπιστές της ελευθερίας, δεν την βλέπουμε όμως με το μάτι του φιλελεύθερου μικροαστού ή πίσω από το μωπικό φακό του γραφειοκράτη, αλλά βλέπουμε την ελευθερία με τα ανοιχτά μάτια του σοσιαλιστή επαναστάτη.

Βρισκόμαστε λοιπόν μπροστά σ' ένα πραγματικό αδιέξοδο και σαν σοσιαλιστές και σαν επαναστάτες και σαν άνθρωποι. Αυτό το αδιέξοδο πρέπει να σπάσει και είναι στα χέρια μας να το σπάσουμε, αλλιώς δεν θάμιασταν η πρωτοπορία.

Είναι στα χέρια μας να φέρουμε ή να ξαναφέρουμε αν θέλετε την σοσιαλιστική ιδεολογία στα σωστά της πλαίσια. Είναι στα χέρια μας να αντιμετωπίσουμε όλες τις παγίδες που μας στήνει είτε η αστική ιδεολογία είτε η γραφειοκρατική παραμόρφωση του σοσιαλισμού. Μόνο τότε θα πρέπει να θεωρούμε ότι εκπληρώσαμε σωστά τον κοινωνικό μας ρόλο.

Για να μπορούμε όμως κάποτε περήφανα να πούμε ότι εκπληρώσαμε αυτό το ρόλο, θα πρέπει εμείς από τώρα να εφαρμόσουμε στις μεταξύ μας σχέσεις αυτές τις συνθήκες ελεύθερης ανταλλαγής απόψεων, κριτικού διαλόγου και ανάπτυξης ιδεών.

Να πια είναι η τεράστια σημασία που δίνουμε στα σημερινά σεμινάρια. Να γιατί η σημερινή ελεύθερη ανταλλαγή απόψεων και γνώσεων είναι μια μεγάλη νίκη του Κόμματος και της νεολαίας του.

Και είναι μια μεγάλη νίκη, γιατί

ΜΑΡΙΟΣ ΤΕΜΠΡΙΩΤΗΣ:

«Ζούμε μέσα στα πλαίσια μιας ελεγχόμενης ελευθερίας που δεν επιτρέπει την ανάπτυξη και την ελεύθερη ανταλλαγή των ιδεών, παρα μόνο στο βαθμό που εξυπηρετούν τα κάθε λογής κατεστημένα είτε στην ανατολή, είτε στη δύση.»

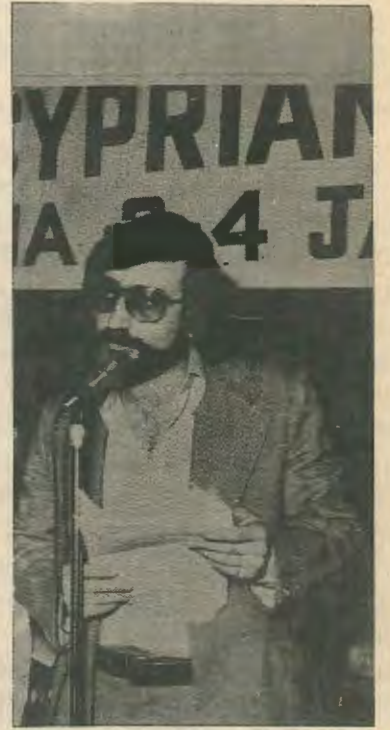
σήμερα ο διάλογος και ο αντίλογος μεταφέρεται έξω από τα αυστηρά κομματικά πλαίσια και παίρνει ένα πλατύ χαρακτήρα.

Είπα προηγουμένως ότι ένα απρόοπτο θλιβερό πολιτικό γεγονός δεν άφησε να πραγματοποιηθεί ο κύκλος των σεμιναρίων όπως είχε προγραμματιστεί. Τα απρόοπτα πολιτικά γεγονότα είναι καθημερινό φαινόμενο στον τόπο μας και στον κόσμο γενικότερα. Ελπίζουμε όμως ότι και στο μέλλον θα μας δοθεί η ευκαιρία να συνεχίσουμε τον διάλογο

μαζί σας στα περιθώρια των τραγικών στιγμών που περνά ο τόπος μας.

Περνούμε δύσκολες στιγμές και σαν τόπος και σαν λαϊκό κίνημα αυτού του τόπου, θα συνεχίσουμε όμως ανυποχώρητοι τον αγώνα μέχρι το τέλος. Διαλέξαμε ένα δύσκολο δρόμο και προχωρούμε περήφανοι κρατώντας ψηλά την σημαία μας. Την σημαία της αλήθειας και του σοσιαλισμού.

Με αυτά τα όπλα είμαστε βέβαιοι ότι θα νικήσουμε.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ σ.Τ. ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΤΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΩΡΟ

Συνέχεια από σ. 5

Τέλος αφού στάθηκε κριτικά σε πολλά σημεία της Κυβερνητικής πολιτικής, τόσο στο εθνικό όσο και στο οικονομικό και κοινωνικό τομέα διερωτήθηκε:

«Πώς θα κάνουμε αγώνα και μάλιστα αντικατοχικό όταν αντι της οργάνωσης και της κινητοποίησης του λαού τον αφήνουμε, ανοργάνωτο, λεφούσι αδύναμο και αναξιοπρόητο;

Πώς θα κάνουμε αγώνα όταν αντι για όπλα και πυρομαχικά εισάγουμε είδη πολυτέλειας;

Πώς θα κάνουμε αγώνα όταν αφήνουμε τον λαό απροστάτευτο στην διάθεση των κερδοσκόπων, που πλουτίζουν εκμεταλλευόμενοι τις ανάγκες του λαού;

Πώς θα κάνουμε αγώνα όταν η βιτρίνα κι' η επίδειξη μιας μικρής μειοψηφίας χρυσόκάνθαρων σκεπάζει το δράμα του λαού και των θυμάτων των χήρων, των ορφανών, των οικογενειών των αγνοουμένων;

Τι λόγο θα δώσουμε στους νεκρούς μας τέσσερα χρόνια ύστερα από την συμφορά;

Ότι αντι να στρατεύουμε όλες-μας τις δυνάμεις, αντι να μεταβάλουμε την Κύπρο σ' ένα αγωνιζόμενο τόπο τον μεταβάλαμε σε χώρο αναψυχής και πλουτισμού των λίγων.

Για να δώσουμε τις σωστές απαντήσεις στον Κάρτερ και τους απεσταλμένους του για ν' ανταποκριθούμε στη ιστορική επιταγή θα πρέπει να διαρρήξουμε την σημερινή κατάσταση. Οφείλουμε ν' αλλάξουμε ριζικά τις καταστάσεις, να επιβάλουμε τη λιτότητα στους αχαλίνωτους κερδοσκόπους και να λύσουμε τα λαϊκά προβλήματα και να κάνουμε την Κύπρο ένα χώρο αγώνα, που να εμπνέει αυτοπεποίθηση στο λαό και σεβασμό σε φίλους και εχθρούς.

Έχουμε πια ανάγκη από μια Κυπριακή ηγεσία που θα αναλάβει όλη την ευθύνη του αγώνα χωρίς ψευδαισθήσεις κι' άχρηστες εξαρτήσεις. Η ισχυρότερη βάση του αγώνα-μας είναι ο ίδιος ο λαός-μας.....

Και διεκήρυξε:

«Αυτό είναι και το νόημα του μνημοσύνου του Δώρου. Η Κύπρος χρειάζεται μια αληθινή επαναστατική αλλαγή που θα την μετατρέψει σ' ένα αγωνιζόμενο τόπο. Κι όταν πάρει ο λαός στα χέρια

του τον αγώνα, τότε όλοι να είμαστε βέβαιοι ότι θα

στέψει τα όπλα-μας, τους αγώνες και τις θυσίες-μας η νίκη.

σοσιαλιστική
έκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς
Οι επιταγές στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία
Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα
διατείνεται στα Γραφεία της
Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ
Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23
Λευκωσία ή για συνδρομές
Τ.Κ. 1064 Λευκωσία